

Лекція 5

**Оператори розгалуження й цикли
в мові Python**

Оператор розгалуження `if-elif-else`

Оператор розгалуження `if-elif-else` дозволяє залежно від значення логічного виразу виконати окрему ділянку програми або, навпаки, не виконати її. Оператор може використовуватись з різним набором складових в залежності від складності умови.

Найпростіший **формат оператора `if`** :

`if` <Логічний вираз>:
 $\xrightarrow{4np}$ <Блок, виконуваний, якщо умова дійсна>

Блок – це одна або більше інструкцій на мові Python, які записані підряд з однієї і тієї ж позиції.

`if` <Логічний вираз>:
 $\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 1>
 $\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 2>
 $\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 3>

Приклад 1

```
numvar = int(input("Write the number"))  
firstvar, secondvar, thirdvar = 0, 0, 0  
if numvar < 20:
```

```
    firstvar = numvar  
    secondvar = numvar**2  
    thirdvar = numvar**3
```

```
result = firstvar + secondvar + thirdvar  
print("first_power=", numvar)  
print("second_power=", secondvar)  
print("third_power=", thirdvar)  
print("Total=", result)
```

Write the number 2

```
first_power= 2  
second_power= 4  
third_power= 8  
Total= 14
```

Формат оператора **if-else**

if <Логічний вираз>:

$\xrightarrow{4np}$ <Блок, виконуваний, якщо умова дійсна>

else:

$\xrightarrow{4np}$ <Блок, виконуваний, якщо умова неправильна>

В розгорнутому вигляді цей варіант оператора **if** має вигляд:

if <Логічний вираз>:

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 1>

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 2>

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 3>

else:

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 4>

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 5>

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 6>

Приклад 2

```
numvar = int(input("Write the number: "))  
if numvar < 20:  
    print("floor= ", numvar // 2)  
    print("remainder= ", numvar % 2)  
    print("second_power= ", numvar**2)  
else:  
    print ("Your number is greater than 20")
```

```
Write the number: 5  
floor= 2  
remainder= 1  
second_power= 25
```

Правила для блоків і операторів порівняння

1. Блоки усередині складової інструкції виділяються шляхом зсуву на однакову кількість пропусків (пробілів). (Зазвичай використовують чотири пробіли).
2. Ознакою кінця блоку є зсув наступної інструкції вліво щодо останньої інструкції блоку (на 4 пробіли).
3. У деяких мовах програмування логічний вираз розміщений в круглих дужках. У мові Python це робити не обов'язково, але можна, тому що будь-який вираз може бути розташований усередині круглих дужок.

Проте, круглі дужки слід використовувати тільки за необхідності розмістити умову на декількох рядках.

Для прикладу напишемо програму, яка перевіряє, чи є введене користувачем число парним.

Після перевірки виводиться відповідне повідомлення.

Приклади на правило розміщення блоків

Приклад 3.

```
x = int(input("Введіть число: "))  
if x % 2 == 0:  
    print(x, " - парне число")  
else:  
    print(x, " - непарне число")
```

Якщо блок складається з однієї інструкції, то цю інструкцію можна розмістити на одному рядку із заголовком.

Приклад 4

```
x = int ( input ( "Введіть число: " ) )  
if x % 2 == 0: print(x, " - парне число")  
else: print(x, " - непарне число")
```

Дві інструкції в одному рядку

Якщо в одному рядку розміщено кілька інструкцій, то вони повинні відділятися одна від одної крапкою з комою.

Приклад 5

```
x= int(input("Введіть число: "))  
if x % 2 ==0: print(x, end=" "); print("- парне число")  
else: print(x, end=" "); print("- непарне число")
```

У цьому прикладі `end=" "` виводиться для того, щоб уникнути переходу на інший рядок

ПРИМІТКА

Не розміщуйте дві інструкції в рядку, оскільки подібна конструкція порушує стрункість коду й погіршує його супровід надалі. Завжди розміщуйте інструкцію на окремому рядку, навіть якщо блок містить тільки одну інструкцію.

Наступний код має набагато простіший і приємніший вигляд у порівнянні з попереднім:

Приклад 6.

```
x = int (input ( "Введіть число: " ) )  
if x % 2 == 0:  
    print (x, end=" ")  
    print ( "- парне число")  
else:  
    print (x, end=" ")  
    print ("- непарне число")
```

Формат оператора **if...elif...else**

if <Логічний вираз1>:

$\xrightarrow{4np}$ <Блок, виконуваний, якщо умова1 дійсна>

elif <Логічний вираз2>:

$\xrightarrow{4np}$ <Блок, виконуваний, якщо умова2 дійсна>

else:

$\xrightarrow{4np}$ <Блок, виконуваний, якщо всі умови неправильні>

Розгорнутий вигляд оператора **if-elif-else**:

if <Логічний вираз1>:

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 1>

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 2>

elif <Логічний вираз2>:

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 3>

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 4>

else:

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 5>

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкція 6>

Приклад 7

```
numvar = int(input("Write the number: "))  
if numvar < 20 and numvar % 2 == 0:  
    print("This is an even number")  
    print("floor by 3 = ", numvar // 3)  
    print("second_power = ", numvar**2)  
elif numvar < 20 and numvar % 2 != 0:  
    print("This is an odd number")  
    print("floor by 4 = ", numvar // 4)  
    print("3hd power = ", numvar**3)  
else:  
    print("Your number is greater than 20")
```

Загальний вигляд оператора **if...elif...else**

```
if <Логічний вираз>:  
     $\xrightarrow{4np}$  <Блок, виконуваний, якщо умова дійсна>  
[elif <Логічний вираз>:  
     $\xrightarrow{4np}$  <Блок, виконуваний, якщо умова дійсна>]  
[elif <Логічний вираз>:  
     $\xrightarrow{4np}$  <Блок, виконуваний, якщо умова дійсна>]  
.....  
[elif <Логічний вираз>:  
     $\xrightarrow{4np}$  <Блок, виконуваний, якщо умова дійсна>]  
[else:  
     $\xrightarrow{4np}$  <Блок, виконуваний, якщо всі умови неправильні>
```

Примітка. У квадратних дужках відображені **не обов'язкові** складові оператора розгалуження.

Оператор `if ... else` дозволяє перевірити відразу кілька умов

Приклад 8.

```
print("""Якою операційною системою ви
користуєтесь?
1 - Windows 10
2 - Windows 8
3 - Windows 7
4 - Windows XP
5 - Інша""")
os = input("Введіть відповідне число: ")
if os == "1":
    print("Ви вибрали: Windows 10")
elif os == "2":
    print("Ви вибрали: Windows 8")
```

```
elif os == "3":  
    print("Ви вибрали: Windows 7")  
elif os == "4":  
    print("Ви вибрали: Windows XP")  
elif os == "5":  
    print("Ви вибрали: інша")  
elif not os:  
    print("Ви не ввели число")  
else:  
    print("Ми не визначили вашу операційну  
систему")
```

У цьому прикладі використовуються ""..."" для того, щоб забезпечити багаторядковий вивід даних.

1. За допомогою інструкції `elif` у наведеному прикладі ми визначаємо обране значення й виводимо відповідне повідомлення.

2. Логічний вираз `elif not os`: не містить операторів порівняння.

- Такий запис еквівалентний наступному: `elif os == ""`:
- Перевірка на рівність значенню `True` логічного виразу виконується за замовчуванням.
- Оскільки порожній рядок інтерпретується як `False`, ми інвертуємо значення, що повертається, за допомогою оператора `not`.

2. Один умовний оператор можна вкласти в іншій. У цьому випадку відступ вкладеної інструкції повинен бути у два рази більший (+4 пропуски для кожної нової вкладеності)

Приклад 9.

```
print("""Якою операційною системою ви  
користуетесь?  
1 - Windows 10  
2 - Windows 8  
3 - Windows 7  
4 - Windows XP  
5 - Інша""")  
os = input("Введіть відповідне число: ")  
if os != "":  
    if os == "1":  
        print("Ви вибрали: Windows 10")  
    elif os == "2":
```



```
        print("Ви вибрали: Windows 8")
elif os == "3":
    print("Ви вибрали: Windows 7")
elif os == "4":
    print("Ви вибрали: Windows XP")
elif os == "5":
    print("Ви вибрали: інша")
else:
    print("Мы не визначили вашу операційну
систему")
else:
    print("Ви не ввели число")
```

```
print("""Якою операційною системою ви користуєтесь?  
1 - Windows 10  
2 - Windows 8  
3 - Windows 7  
4 - Windows XP  
5 - Інша""")  
os = input("Введіть відповідне число: ")  
if not os:  
    print("Ви не ввели число")  
else:  
    if os == "1":  
        print("Ви вибрали: Windows 10")  
    else:  
        if os == "2":  
            print("Ви вибрали: Windows 8")  
        else:  
            if os == "3":  
                print("Ви вибрали: Windows 7")  
            else:  
                if os == "4":  
                    print ( "Ви вибрали: Windows XP")  
                else:  
                    if os == "5":  
                        print("Ви вибрали: інша")
```

Приклад 10.

Оператор `if ... else` має ще один формат:

`<Змінна> = <значення> if <Умова> else
<значення>`

Приклад 11.

```
>>> print("Yes" if 10 % 2 == 0 else "No")  
Yes
```

```
>>> s = "Yes" if 10 % 2 == 0 else "No"  
>>> s  
'Yes'
```

```
>>> s = "Yes" if 11 % 2 == 0 else "No"  
>>> s  
'No'
```

Оператор циклу `for`

Припустимо, потрібно вивести всі числа від 1 до 100 по одному на рядок. Звичайним способом довелося б писати 100 рядків коду:

```
print(1)
print(2)
...
print(100)
```

За допомогою циклів ту ж дію можна виконати одним рядком коду:

```
for x in range(1, 101): print(x)
```

Іншими словами, цикли дозволяють виконувати ті самі інструкції багаторазово.

Формат оператора циклу for

Цикл **for** застосовується для перебору елементів послідовності й має такий формат:

for <Поточний елемент> **in** <Послідовність>:

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкції усередині циклу>

[**else**:

$\xrightarrow{4np}$ <Блок, виконуваний, якщо не використовувався оператор **break**>]

Конструкції оператора for

for <Поточний елемент> **in** <Послідовність>:

$\xrightarrow{4np}$ <Інструкції усередині циклу>

[**else**: <Блок без break>]

- <Послідовність> – об'єкт, що підтримує механізм ітерації.
Наприклад: рядок, список, кортеж, діапазон, словник і ін.;
- <Поточний елемент> – на кожній ітерації через цей параметр доступний поточний елемент послідовності або ключ словника;
- <Інструкції усередині циклу> – блок, який буде багаторазово виконуватися;
- якщо усередині циклу не використовувався оператор **break**, то після завершення виконання циклу буде виконаний блок в інструкції **else**.
- <Блок без break> – не є обов'язковим.

Перебір по рядку

Приклад 12. Програма перебору букв у слові

```
for s in "Я вчуся програмувати":  
    print(s, end=" ")  
else:  
    print ( "\n Цикл виконаний")
```

Результат виконання:

Я в ч у с я п р о г р а м у в а т и
Цикл виконаний

Перебір у списках і кортежах

Приклад 13. Програма перебору елементів списку

```
for x in [ "London", "Paris", "Washington" ] :  
    print (x)
```

Програма перебору елементів кортежу:

```
for y in ( "Europe", "Asia", "Africa" ) :  
    print (y)
```


Перебір у словниках

1. Цикл `for` дозволяє також перебрати елементи словників, хоча словники й не є послідовностями.

Перший спосіб перебору використовує метод `keys()`, що повертає об'єкт `dict_keys`, який містить усі ключі словника.

Приклад 14. Використання методу `keys()`

```
>>> arr = {"x": 1, "y": 2, "z": 3}
>>> arr.keys()
dict_keys(['y', 'x', 'z'])
>>> for key in arr.keys():
    print(key, arr[key])
```

Другий спосіб. Просто вказуємо словник як параметр – на кожній ітерації циклу буде повертатися ключ, за допомогою якого усередині циклу можна одержати значення відповідно до цього ключа.

Приклад 15.Перебір словника другим способом

```
>>> for key in arr:  
    print(key, arr[key])
```

Перебір словника із сортуванням ключів

Елементи словника виводяться в довільному порядку, а не в порядку, у якому вони були зазначені при створенні об'єкта.

Щоб вивести елементи в алфавітному порядку, слід відсортувати ключі за допомогою функції `sorted()`:

Приклад 16.

```
>>> arr = {"x":1, "y":2, "z":3}
>>> for key in sorted(arr):
    print ( key, arr [ key] )
```

Перебір елементів у складних структурах

За допомогою циклу `for` можна перебирати складні структури даних. Як приклад виведемо елементи списку кортежів.

Приклад 17.

```
>>> arr = [(1,2), (3,4)] # Список кортежей
>>> for x, y in arr:
    print(x, y)
```

Результат:

```
1 2
3 4
```

Перебір елементів послідовності з модифікацією

Дотепер ми тільки виводили елементи послідовностей. Тепер спробуємо помножити кожний елемент списку на 2:

Приклад 18.

```
>>> s = [1, 2, 3, 4, 5, 6]
>>> for i in s: print(2*i)
2
4
6
8
10
12
>>> print(s)
[1, 2, 3, 4, 5, 6]
```

Змінна *i* на кожній ітерації циклу містить лише копію значення поточного елемента списку.

Змінити у такий спосіб елементи списку не можна.

Перебір послідовності з використанням `range()`

Спосіб одержання доступу до елементів за допомогою функції `range()` шляхом генерації індексів.

Формат функція `range()`:

```
range ([<Початок>, ] <Кінець> [, <Крок>])
```

1. Перший необов'язковий параметр `<Початок>`.

Задає початкове значення.

Якщо параметр не **зазначений**, то за замовчуванням **використовується** значення 0.

2. Другий обов'язковий параметр `<Кінець>` **указує** кінцеве значення на одиницю більше.

3. Третій необов'язковий параметр `<Крок>`

Якщо не **зазначений**, то **використовується** значення 1.

Функція повертає діапазон – особливий об'єкт, який підтримує ітераційний протокол.

Перебір зі зміною послідовності

Функція `range()` всередині циклу `for` дозволяє одержати значення поточного елемента. Змінимо послідовність шляхом множення кожного елемента списку на 2.

Приклад 19.

```
arr = [1, 2, 3]
for i in range(len(arr)):
    arr[i] *= 2
print(arr)
```

Результат: [2, 4, 6]

1. Одержуємо кількість елементів списку за допомогою функції `len()` і передаємо результат у функцію `range()`.

2. Функція `range()` повертає діапазон значень від 0 до `len(arr) - 1`. На кожній ітерації циклу через змінну `i` доступний поточний елемент із діапазону індексів. Щоб одержати доступ до елемента списку, указуємо індекс усередині квадратних дужок.

Множимо кожний елемент списку на 2, а потім виводимо результат за допомогою функції `print()`.

Приклад використання функції `range()` .

Приклад 20. Виведемо числа від 1 до 100:

```
for i in range(1, 101) : print(i)
```

Приклад 21. Виведемо числа у **зворотному порядку** від 100 до 1:

```
for i in range(100, 0, -1) : print(i)
```

Можна також змінювати значення не тільки на одиницю.

Приклад 22. Виведемо всі парні числа від 1 до 100:

```
for i in range(2, 101, 2) : print(i)
```


Відмінність використання функції `range()` в Python 2 і Python 3

В Python 2 функція `range()` повертає **список чисел**.

В Python 3 функція `range()` повертає **діапазон**.

Щоб **одержати** список чисел, слід передати діапазон, що **повернула** функція `range()`, у функцію `list()`.

Приклад 23.

```
>>> obj = range(len([1, 2, 3]))
>>> obj
range(0, 3)
```

```
>>> obj[0],obj[1],obj[2] # Доступ по індексу  
(0, 1, 2)  
>>> obj[0:2]           # Отримання зрізу  
range(0, 2)  
  
>>> i=iter(obj)  
>>> next(i),next(i),next(i) # Доступ за  
допомоги ітераторів  
(0, 1, 2)  
  
>>> list(obj)          # Перетворення діапазона на  
список  
[0, 1, 2]  
>>> 1 in obj, 7 in obj  # Перевірка на  
входження значення  
(True, False)
```

Діапазон підтримує два корисних методи:

`index (<Значення>)` – повертає індекс елемента, що має **зазначене** значення. Якщо значення не входить у діапазон, **виконується виключення** `valueerror`.

Приклад 24.

```
>>> obj = range(1, 5)
>>> obj.index(1), obj.index(4)
(0, 3)
>>> obj.index(5)
```

....Фрагмент опущений....

```
Valueerror: 5 is not in range
```

`count (<Значення>)` – повертає кількість елементів із **зазначеним** значенням. Якщо елемент не входить у діапазон, **повертається** значення 0.

Приклад 25.

```
>>> obj = range(1, 5)
>>> obj.count(1), obj.count(10)
(1, 0)
```

Функція enumerate

Функція має такий формат:

```
enumerate (<Об'єкт> [, start=0])
```

На кожній ітерації циклу `for` вона повертає кортеж з індексу й значення поточного елемента.

Параметр `start` може задати початкове значення індексу.

Приклад 26

Помножимо на 2 кожний елемент списку, який містить парне число.

```
arr = [1, 2, 3, 4, 5, 6]
for i, elem in enumerate(arr):
    if elem % 2 == 0:
        arr[i] *= 2
print(arr)
Результат: [1, 4, 3, 8, 5, 12]
```

Перебір послідовності за допомогою функції `enumerate()`

Функція `enumerate()` не створює список, а повертає **ітератор**. За допомогою функції `next()` можна **обійти** всю послідовність. Коли перебір буде закінчений, **ВИКОНУЄТЬСЯ ВИКЛЮЧЕННЯ** `StopIteration`:

Приклад 27

```
>>> arr = [1, 2]
>>> obj = enumerate(arr, start=0)
>>> next(obj)
(0, 1)
>>> next(obj)
(1, 2)
>>> next(obj)
Traceback (most recent call last):
  File "<input>", line 1, in <module>
StopIteration
```

Оператор циклу `while`

Виконання інструкцій у **циклі** `while` триває доти, поки логічний **вираз** **дійсний**. Цикл `while` має наступний формат:

<Початкове значення>

while <Умова>:

 <Інструкції>

 <Збільшення>

[**else**:

 <Блок, виконуваний за умови, що не
використовується оператор **break**>

]

Послідовність роботи циклу while:

1. Змінній-лічильнику присвоюється початкове значення.
2. Перевіряється умова й, якщо вона істинна, виконуються інструкції всередині циклу, інакше виконання циклу завершується.
3. Змінна-лічильник змінюється на величину, зазначену в параметрі <Збільшення>.
4. Перехід до пункту 2.
5. Якщо всередині циклу не використовувався оператор `break`, то після завершення виконання циклу буде виконаний блок в інструкції `else`. Цей блок не є обов'язковим.

Приклад 28

Виведемо всі числа від 1 до 100, використовуючи цикл `while`

```
i = 1          # <Початкове значення>
while i < 101: # <Умова>
    print(i)    # <Інструкції>
    i += 1      # <Збільшення (приріст)>
```

ПРИМІТКА

Якщо <Збільшення> не **зазначене**, цикл буде нескінченним. Щоб перервати нескінченний цикл, слід **натиснути** комбінацію клавіш **<Ctrl>+<C>**. У **результаті** генерується **виключення** `Keyboardinterrupt`, і виконання програми зупиняється. Слід урахувати, що перервати в такий спосіб можна тільки цикл, який виводить дані.

Приклад 29

Виведемо всі числа від 100 до 1

```
i = 100
while i:
    print(i)
    i -= 1
```

1. Тут умова **не містить** операторів порівняння.
2. На кожній ітерації циклу ми **віднімаємо** одиницю зі значення змінної-лічильника.
3. Як тільки значення буде дорівнювати **0**, цикл зупиниться. Згадаємо, що число **0** у **логічному** контексті еквівалентно значенню `False`, а перевірка на **рівність виразу** значенню `True` виконується за замовчуванням.

Перебір елементів за допомогою `while`

За допомогою циклу `while` можна перебирати й елементи різних структур. Але в **цьому випадку** слід пам'ятати, що цикл `while` працює повільніше циклу `for`. Як приклад помножимо кожний елемент списку на 2.

Приклад 30

```
arr = [1, 2, 3]
i, count = 0, len(arr)
while i < count:
    arr[i] *= 2
    i += 1
print(arr)
```

Результат: [2, 4, 6]

Оператор `continue`

Оператор `continue` дозволяє перейти до наступної ітерації циклу до завершення виконання всіх інструкцій усередині циклу. Як приклад виведемо всі числа від 1 до 100, крім чисел від 5 до 10 включно.

Приклад 31. Застосування оператора `continue`

```
for i in range(1, 101):  
    if 4 < i < 11:  
        continue #Переходимо на наступну ітерацію циклу  
    print(i)
```

Оператор `break`

Оператор `break` дозволяє перервати виконання циклу достроково. Для прикладу виведемо всі числа від 1 до 100 ще одним способом.

Приклад 32. Застосування оператора `break`

```
i = 1
while True:
    if i > 100: break # Перериваємо цикл
    print(i)
    i += 1
```

В умові вказано значення `True`.

У цьому випадку вираз усередині циклу має виконуватися нескінченно.

Однак використання оператора `break` перериває виконання циклу, як тільки буде надруковано 100 рядків.

ПРИМІТКА. Оператор `break` перериває виконання циклу, а не програми, тобто далі буде виконана інструкція, що **слідуює** відразу за циклом.

Приклад 33. Додавання невизначеної кількості чисел

```
print("Введіть слово 'stop' для одержання  
результату")  
s = 0  
while True:  
    x = input("Введіть число: ")  
    if x == "stop":  
        break      # Вихід із циклу  
    y = int(x)      # Перетворимо рядок у число  
    s += y  
print("Сума чисел дорівнює:", s)
```

Робота з програмою із прикладу 33.

Процес введення трьох чисел і одержання суми має такий вигляд (значення, введені користувачем, виділені напівжирним шрифтом):

Введіть слово 'stop' для одержання результату

Введіть число: **10**

Введіть число: **20**

Введіть число: **30**

Введіть число: **stop**

Сума чисел дорівнює: **60**